

HIHTÄJÄ

- E E/G[#] A H^{7sus4} H⁷
- 1. Hanki kun soita ja harjuja peittää,**
E F^{#m7} H⁷/F[#] E/G[#] A C^{#7}/G[#]
kuuraa kylmä kun metsihin heittää,
F^{#m7} H⁷ E F^{#m7} F^{#7} H
silloin ma sukseni jalkahan lyön,
H⁷ E F^{#m7} E/H H⁷ E
nuttuni ympäri kääräisen vyön.
- 2. Sauvalla suksien vauhtia lisään,
hyökkään myrskynä kuusikon sisään.
Vapaa ja selvä on sukseni tie:
minne on toivoni, sinne se vie.**
- 3. Riennä, sa sukseni, tuiskuna juokse
kauaksi hongikkokukkulan luokse!
Sieltäpä laajalle nähdä ma saan,
katsella korpia syntymämaan.**
- 4. Siellähän pohjoinen raikkaana tuulee,
sieltäpä vaarojen kaikuja kuulee.
Sinne se metsien touhukin soi -
sellainen luonto se tenhota voi!**

Sanat Vilppu Kaukonen (1868–1923)

Sävel Berndt Mikael Nyberg (1871–1940)

Vilppu Kaukonen oli oikealta nimeltään Vilppu Eliel Koskimies (alun perin Filip Forsman). Hän oli suomalainen opettaja ja runoilija. Säveltäjä, runoilija Nyberg oli Sakari Topeliuksen tyttärenpoika ja muusikko Jukka Kuoppamäen isoäidin veli. Nyberg toimi Sortavalan seminaarin musiikin lehtorina ja sävelsi varsinkin hengellistä musiikkia.